

Din universul

ISADORA MOON

EMERALD

ȘI SPIRIDUȘELE MĂRII

Cea mai rebelă prințesă din adâncurile mării

Harriet Muncaster

Era o zi liniștită de sâmbătă, așa că leneveam pe patul meu dintr-o cochilie de scoică, rezemată pe pernele din burete-de-mare, și citeam din noua mea carte, *Aqua Magic*. Mi-o dăduse tata cu o zi înainte și era despre o sirenă exploratoare pe nume Cleodora Blue, care a pornit în căutarea spiridușelor mării – niște creaturi minuscule care trăiesc undeva

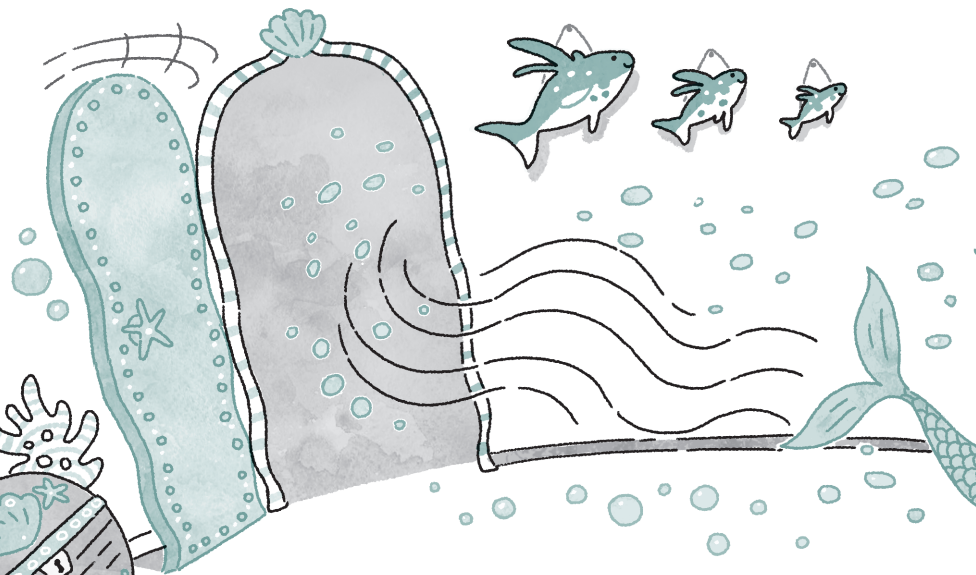
- departe, într-o zonă magică a oceanului.

Arătau foarte drăguț în ilustrații, cu fețele lor mici și branhiile delicate. Nu m-am putut abține să nu mângâi imaginile cu degetele!

Am dat pagina, uitându-mă cum luceau ilustrațiile metalice în lumina subacvatică. Apoi am luat o înghițitură din smoothie-ul de fructe de pădure marine care era la capul patului și am ronțăit o felie de pâine prăjită pentru sirene, unsă cu unt delicios de alge marine. Mă simțeam liniștită și mulțumită. Încă nu mă obișnuisem cu viața agitată de la palat, *nu complet*. Mama s-a măritat de curând cu Regele Auster (ceea ce înseamnă că am devenit prințesă – da, pe bune), dar locuiesc aici doar jumătate din timp. Cealaltă jumătate mi-o petrec la tatăl meu, care locuiește în fosta noastră casă din cealaltă parte a Orașului Scoicilor.

Am mai dat o pagină. Micile spiridușe

ale mării licăreau către mine. Am zâmbit și am întins din nou mâna după pahar.

– *Emeraaaald!* s-a auzit deodată o voce familiară de dincolo de ușa camerei mele.

S-a auzit atât de tare, încât am tresărit și era cât pe ce să scap paharul peste Inkibelle, mica mea caracatiță! Fără să bată la ușă, sora mea vitregă Delphina a dat buzna în cameră, cu bucele regale săltându-i în timp ce se îndrepta spre mine.

– Emerald! Ce mai faci? *Eu* sunt bine,
mulțumesc. Numai că sunt puțin cam plictisită.
M-am gândit că poate vrei să ne jucăm! *Vrei* să
ne jucăm?

– Ăăă..., am bâiguit eu.

Delphina a început să înoate prin camera mea și să pipăie toate lucrurile de pe rafturile mele, ridicând capacul cutiei mele de bijuterii și uitându-se înăuntru, trecând cu degetele peste cotoarele tuturor cărților mele. Apoi privirea i s-a oprit pe căsuța mea de păpuși.

– O! a exclamat ea. Hai să ne jucăm cu
căsuța ta de păpuși!

– Ăăă, am făcut din nou.

Nu eram sigură că-mi place ideea ca
Delphina să se joace cu căsuța mea de păpuși. O
am de când mă știu și e un lucru foarte special!
E de culoare albastru-verzui strălucitor, cu
turla și turnulețe roz în formă de scoică. În
interior sunt multe piese de mobilier, pe care
le-am adunat de-a lungul anilor (de obicei
primesc câte una la fiecare zi
de naștere și uneori îmi
strâng banii de buzunar
ca să-mi cumpăr și
eu): scaune făcute
din coral spiralat,

o chiuvetă de baie făcută dintr-o scoică
răsturnată, un taburet mic din arici-de-mare și
mai multe sticlute de parfum din cristal.

– O, hai, Emerald, a implorat Delphina.
Hai să ne jucăm!

A deschis partea din față
a căsuței de păpuși și s-a așezat
să privească înăuntru.

– Pot măcar să mă joc eu? a întrebat.

Te rooog? Tu poți să stai acolo să-ți citești cartea dacă *trebuie*.

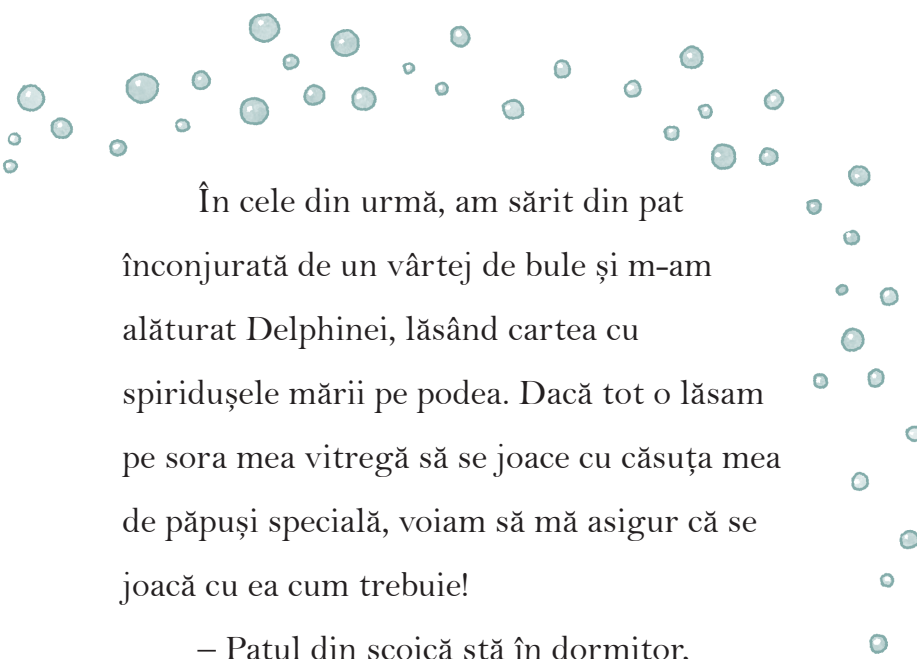
– Cred că da, am răspuns fără tragere de inimă.

Delphina era atât de entuziasmată, încât nu voiam să fiu rea și să-i spun că nu se poate juca.

Am luat o înghițitură din smoothie și am încercat să continui să citesc, dar îmi era greu să mă concentrez cu Delphina în cameră. O tot auzeam cum rearanjează mobila în căsuța de păpuși. Coada începuse să-mi zvâcnească de enervare.

În cele din urmă, am sărit din pat înconjurată de un vârtej de bule și m-am alăturat Delphinei, lăsând cartea cu spiridușele mării pe podea. Dacă tot o lăsam pe sora mea vitregă să se joace cu căsuța mea de păpuși specială, voiam să mă asigur că se joacă cu ea cum trebuie!

– Patul din scoică stă în dormitor, i-am explicat scoțându-l din camera mică de la mansardă, unde îl pusese Delphina, și aducându-l înapoi unde îi era locul.

– O, da, în regulă, a zis Delphina, dar nu prea era atentă.

Luase o harpă mică și își plimba degetul pe corzi, făcându-le să scoată un clinchet slab.

Fără să vreau, am întins mâna și am smuls harpa, strângând-o la piept. Îmi imaginam corzile delicate pocnind una după alta: *poc, poc, poc!*

Delphina a părut surprinsă o clipă, dar apoi atenția i-a fost distrasă de un cufăr de pirați în miniatură, plin cu bijuterii strălucitoare și monede de aur.

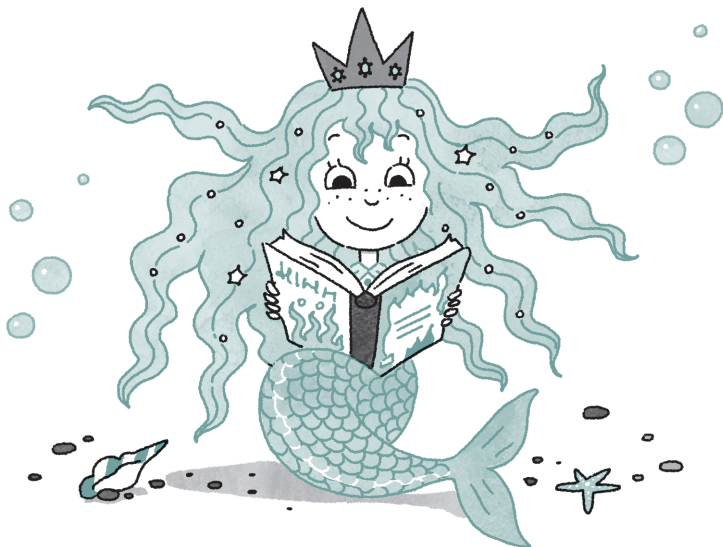

— Ooo, a murmurat ea deschizând capacul și băgând degetul înăuntru, astfel că bijuteriile și monedele au căzut pe-afară, plutind pe podea.

Am strâns din dinți. Jocul cu căsuța de păpuși împreună cu Delphina începea să devină stresant. Am adunat micile monede aurii una câte una, în timp ce Delphina căuta cu privirea următorul lucru pe care să-l cerceteze. Privirea i s-a oprit pe carte.

— Spiridușele mării? a întrebat ea. Am auzit de ele! Sunt foarte drăguțe. Mi-aș dori să existe cu adevărat!

Delphina a luat cartea și a început s-o
răsfoiască. M-am încruntat.

– Cum adică ți-ai dori să existe cu
adevărat? am întrebat. Bineînțeles că există!
Cartea asta este despre o exploratoare sirenă
pe nume Cleodora Blue, care pornește într-o
misiune ca să le găsească! Știi că sunt niște
creaturi sălbatice, nu? Trăiesc într-o zonă
magică a oceanului greu de găsit, într-un recif
de corali special.

– Serios? a zis Delphina. Am crezut că sunt doar... niște creaturi *inventate*!

Rămăsese cu gura căscată ca o anghilă.

Am râs.

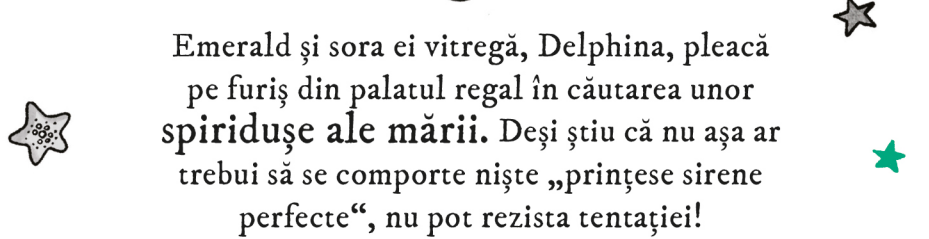
– Cu siguranță sunt niște creaturi reale, am spus. Doar că sunt foarte rare.

Am luat cartea din mâna Delphinei și am început să răsfoiesc paginile.

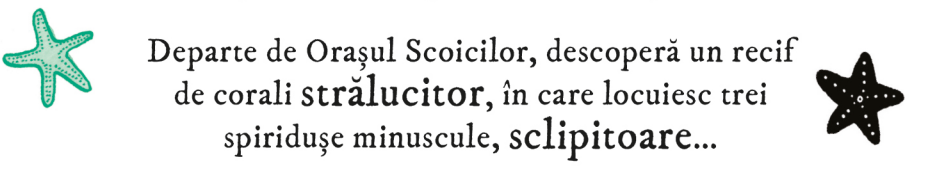
– Uite, am spus arătându-i o fotografie cu Cleodora Blue, care ținea în palmă o spiridușă a mării. Se pare că sunt prietenoase.

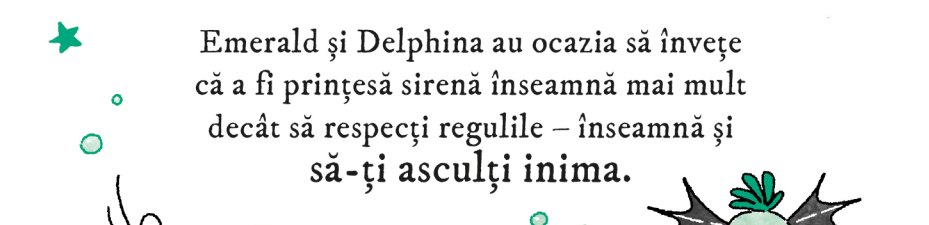
Emerald este specială
pentru că este diferită.

Emerald și sora ei vitregă, Delphina, pleacă
pe furiș din palatul regal în căutarea unor
spiridușe ale mării. Deși știi că nu așa ar
trebui să se comporte niște „prințese sirene
perfecte”, nu pot rezista tentației!

Departe de Orașul Scoicilor, descoperă un recif
de corali **strălucitor**, în care locuiesc trei
spiridușe minuscule, **sclipitoare...**

Emerald și Delphina au ocazia să învețe
că a fi prințesă sirenă înseamnă mai mult
decât să respecti regulile – înseamnă și
să-ți ascuți inima.

litkids

curteaveche.ro

ISBN 978-606-44-2289-7

9 786064 422897